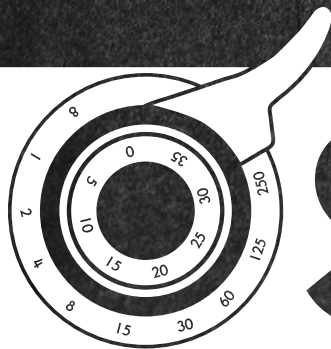

13. edycja
Konkursu
Fotograficznego
Ogólnopolskiego
Przeglądu
Fotografii
Współczesnej

Białystok 2024

SP SOBY WIDZENIA

„Znikanie” jako temat konkursu fotograficznego to hasło-klucz wręcz idealne, odnoszące się prawie bezpośrednio do Barthesowskiej myśli, że fotografia pokazuje to coś, czego już nie ma i nigdy nie wróci – a jednak zostaje przecież na fotografii. Hasło to jest więc zaproszeniem do opowieści o tym, co odeszło lub odchodzi – społecznościach, kulturach, zjawiskach, zwyczajach. Ale także: konkretnych osobach, naszych bliskich, osobach, za którymi tęsknimy. Odrębną, liczną grupę zgłoszeń stanowiły te odnoszące do tożsamości czy też relacji samych osób autorskich z rzeczywistością – mnogość wypowiedzi zdjęciowych podejmujących tę tematykę pokazuje, że uważność na drugą osobę to zjawisko, którego ciągle nie jest wystarczająco dużo (dbajcie/dbajmy o siebie!). Wreszcie część zgłoszeń skupiała się na dosłownym rozumieniu pojęcia i przedstawiało fizyczny proces znikania – czy to obiektów na zdjęciach, czy to samych zdjęć, w ich specyficznej materialności. Jako jury zdecydowaliśmy się nagrodzić prace, które były spójne i świadome, ale przede wszystkim przemawiały najmocniej do

naszych emocji i zostawiały w nas największe poruszenie. Z zadowoleniem zauważamy też jednak, że wśród tematów trudnych pojawiały się także propozycje humorystyczne, z uśmiechem podchodzące do tematu.

Po konkursie jako jury pozostajemy – paradoksalnie – w uczuciu pewnego niedosytu. Nie dlatego, że zobaczyliśmy za mało zdjęć – wprost przeciwnie, liczba tych dobrych była wysoka! Dużo jednak było sytuacji, kiedy zdjęciom brakowało kontekstu, dopowiedzenia, dookreślenia historii. Zdjęcia – wbrew pozorom – nie mówią same za siebie, często są trudne w interpretacji, gdyż odbiorców w miejscu i/lub czasie robienia zdjęcia nie było przy fotografowanej sytuacji. Jesteśmy bardzo ciekawi niektórych historii stojących za fotografiami – nie bójcie się więc w przyszłości opatrywać zdjęć komentarzem, wprowadzeniem, tytułem. Fotografia w końcu jest opowieścią o rzeczywistości, a nie tylko o tym, co jest na zdjęciach. Paradoksalnie – treść i przekaz zdjęcia, jeśli nie będzie im towarzyszyć inna wypowiedź – mogą zniknąć łatwiej niż samo zdjęcie.

Katarzyna Sagatowska, Jakub Dziewit, Artur Reszko

Grand Prix: Zdjęcie pojedyncze

Magdalena Topczewska

Zdjęcie zwróciło uwagę swoją subtelnością. Wyjątkowy i delikatny portret kobiety, która chorowała na raka. Fotografia, której trzeba się chwilę przyjrzeć, by dostrzec pełne szacunku spojrzenie na delikatność i kruchość ciała zmienionego przez postępującą chorobę. Magdalena w dojrzały sposób dokumentuje celebrowanie kobiecości, tworząc unikalny zapis przemijania z godnością - bycia sobą pomimo wszystko.

Wyróżnienie: Zdjęcie pojedyncze

Maciej Knap

Zdjęcie to portret we współczesnym wydaniu - wręcz snapshot'owy, złapany tu i teraz. Zatrzymuje i przykuwa uwagę. Zastanawiamy się, czy to symboliczny obraz z ukrytymi emocjami za mgłą z zasłoniętą świadomie tożsamością bohatera, czy może zdjęcie z przyjęcia? To zdjęcie ma coś wieloznacznego, wywołuje różne emocje u odbiorców i zdecydowanie prowokuje wyobraźnię.

Grand prix: Cykl fotograficzny

Jacka Orła za cykl „Zanikanie myśli zanikanie mózgu
otępienie skroniowo czołowe”

W kategorii „Cykl” zdecydowaliśmy się przyznać Grand Prix pracy „Zanikanie myśli zanikanie mózgu otępienie skroniowo czołowe” Jacka Orła. Jest to przemyślny zestaw, dzieło zamknięte oddziałujące bardzo mocno swoją atrakcyjną estetyką, dzięki której pierwsze wrażenie odbioru to wręcz przyjemność oglądania. Na poziomie intelektualnym przepracowanie tematu jest dogłębne, wykorzystane tu są różnorodne aspekty twórczości na współgrających poziomach – od konceptualizmu, abstrakcjonizmu i symbolizmu, przez procesualność i performans, do fotograficznej dokumentacji zestawionej z kolażem. To, co gra jednak w cyklu najmocniej, to zderzenie tej przemyślanej, intelektualnej i wyważonej formy wypowiedzi z tematem ujętym tu głęboko afektywnie: nieuleczalna choroba ojca, atakująca kolejne części mózgu, prowadząca do śmierci. Nasze uznanie budzi to, że zanikanie jest tutaj pokazane równocześnie symbolicznie, jak i dosłownie, wprost, niepokojąco.

Praca zdyskwalifikowana ze względu
na niezgodność z regulaminem konkursu.

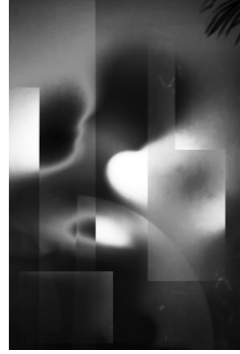
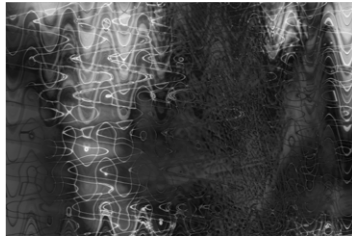
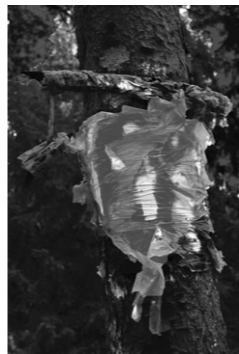
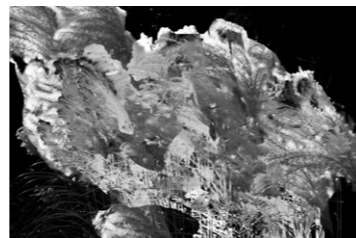
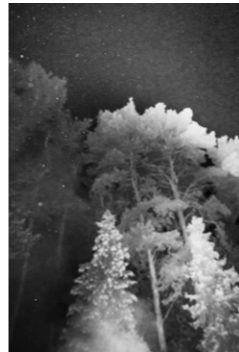

Wyróżnienie: Cykl fotograficzny

Mikołaj Tomczak za cykl „To Release The Butterflies”

Wyróżnienie przyznaliśmy cyklowi „To Release The Butterflies” Mikołaja Tomczaka. Doceniamy go za konsekwentną niekonsekwencję – operowanie obrazami surrealistycznymi i ich zestawianie, które wywołuje w nas znaki zapytania o tę rzeczywistość, która otacza nas na co dzień. To rzeczywistość zmian klimatycznych, zagrożeń technologicznych, niezrozumiałych relacji. Mamy nadzieję, że będzie to jeden z tych głosów, które, operując poetyką snu, będą prowadziły do otwarcia oczu.

Drżenia

Marzena Kolarz za cykl „Zanikanie”

W kategorii „Drżenia” poszukiwaliśmy prac, w których osoby autorskie poprzez oryginalny język wypowiedzi wyraziły istotne i klarowne idee. Zależało nam na znalezieniu realizacji szczerych, przekonujących o zaangażowaniu w poruszany temat.

Zdecydowaliśmy się nagrodzić cykl „Zanikanie” autorstwa Marzeny Kolarz, który wyróżnił się na tle przesłanych zgłoszeń niekonwencjonalną i przemyślaną – formą, a także warstwą merytoryczną. Autorka, co chcemy podkreślić, dołączyła tekst dający osobisty i formalny kontekst pracom.

„Zanikanie” to głos w sprawie roli kobiet we współczesnym społeczeństwie. Marzena Kolarz dzieli się przekonaniem, iż tytułowego „zanikania” doświadczają kobiety wychodzące z, jak to nazywa, „młodzieńczości”. Stopniowo przestają być wówczas postrzegane podmiotowo, zostają sprowadzone do roli opiekunek i wychowawczyń kolejnych pokoleń.

Formalnie jest to zestaw siedmiu autoportretów, które za pomocą emulsji fotograficznej autorka przenieśli na różne używane tkaniny – obrusy, serwetki, poszewkę na poduszkę i koszulę nocną, a następnie uzupełniła haftem wykonanym maszyną do szycia. Prace zostały zamontowane na zróżnicowanych wielkościowo tamborkach. Autorka sprawnie łączy różne media – fotografię, tkaninę, haft, aż po performans, w efekcie uzyskując wyraziste wielowarstwowe obiekty. Tę wielowarstwowość możemy także interpretować metaforycznie. Marzena Kolarz bazując na osobistym, jak to odbieramy, doświadczeniu, snuje opowieść uniwersalną wykonując prace, jak szycie czy haftowanie, dawniej zwyczajowo przypisane kobietom.

Na nagrodę zasługuje konsekwentna realizacja serii – od koncepcji, przez poszczególne etapy realizacji, aż do finalnego efektu. Marzena Kolarz bardzo świadomie prowadzi widza i sprawia, że temat zanikania jest przedstawiony w sposób, którego nie sposób pominąć i nie zauważyć.

Uczestnicy wystawy pokonkursowej

Ewa Bijak
Rafał Gołuszka
Filip Czernikiewicz
Damian Lemański
Julia Kręgielska
Marzena Kolarz
Michał Konrad
Monika Krzyżowska
Łukasz Makoś

Aleksandra Mrówczyńska
Kamil Myszowski
Marta Pogorzały
Agnieszka Potocka-Makoś
Marcin Urbanowicz
Danka Sikorska
Jarosław „Cizewski” Zadora
Eliza Waśkiewicz
Sylwester Wojtas

Ewa Bijak

Filip Czernikiewicz

Marta Pogorzały

Julia Kręgielska

Danka Sikorska

Rafał Gołuszka

Michał Konrad

Łukasz Makoś

Aleksandra Mrówczyńska

Jarosław „Ciziewski” Zadora

Marzena Kolarz

Marcin Urbanowicz

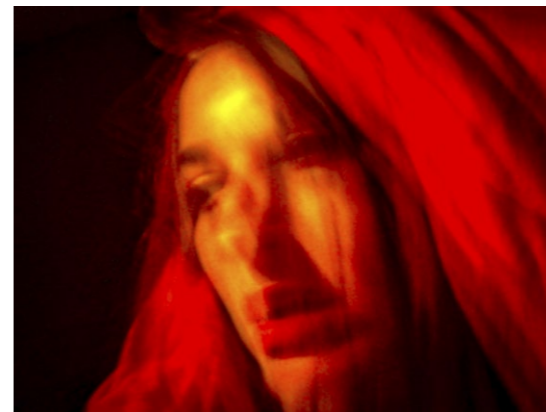
Monika Krzyżowska

Damian Lemański

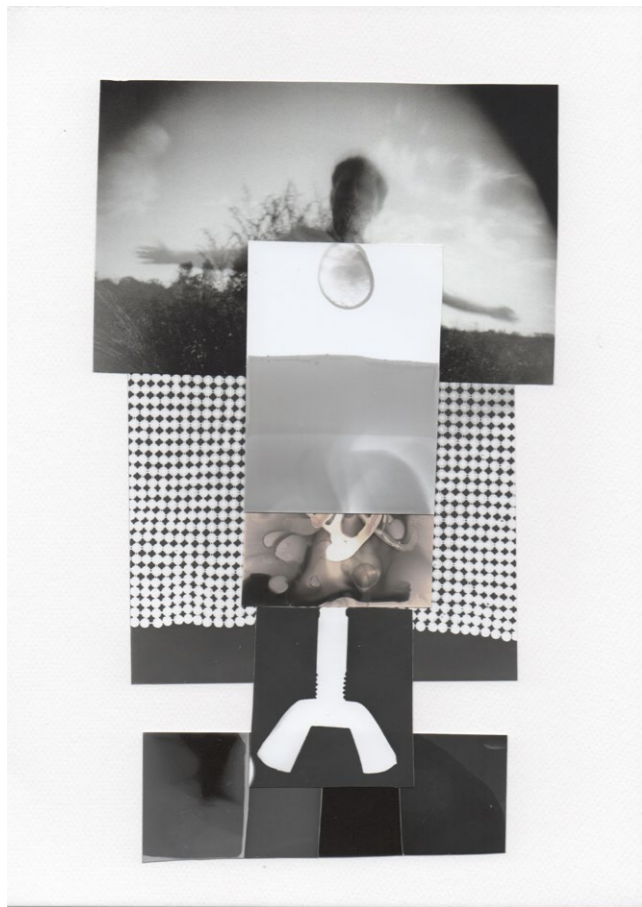
Eliza Waśkiewicz

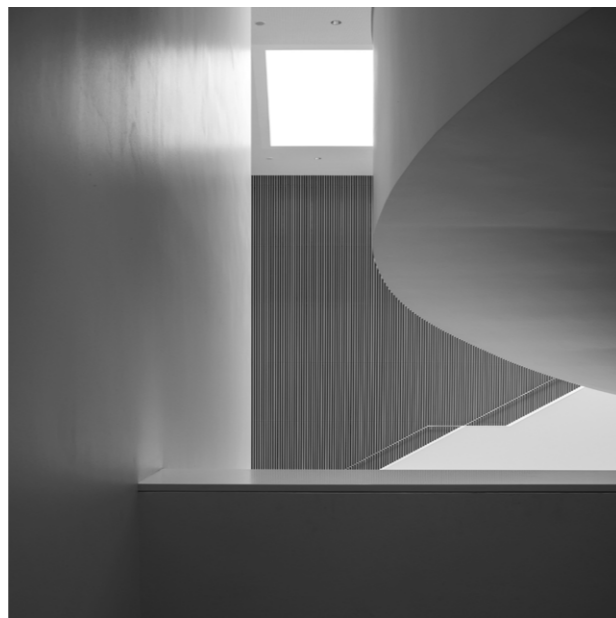
Sylwester Wojtas

Kamil Myszkowski

Agnieszka Potocka-Makoś

JURY KONKURSU:

Katarzyna Sagatowska

kuratorka, menadżerka kultury, autorka i organizatorka wydarzeń artystycznych, autorka tekstów. Wykładowczyni w Szkole Filmowej w Łodzi. Absolwentka Instytutu Twórczej Fotografii na Uniwersytecie Śląskim w Opawie w Republice Czeskiej (PhD) oraz Politechniki Warszawskiej (MS). Założycielka galerii i wydawnictwa Jednostka. Współautorka cyklu *Wszyscy Jesteśmy Fotografami*. Współkuratorka archiwum Pawła Pierścińskiego (www.pawelpierscinski.pl). W latach 2010–2017 kuratorka i koordynatorka projektu *Fotografia Kolekcjonerska*. Stypendystka Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Miasta Stołecznego Warszawy. Jurorka w konkursach, recenzentka w przeglądach portfolio.

Jakub Dziewit

artysta wizualny, kulturoznawca, kurator i wydawca publikacji fotograficznych. Prezes Fundacji unContemporary, wykładowca na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Jana Długosza. Autor fotoksiążek „This is Not Another Martin Parr Exhibition” oraz „Desires of Meaning”, kilkunastu wystaw, a także fotograficznych performansów i dwóch monografii naukowych o historii kultury wizualnej. Zajmuje się sztuką przemyślnie przeintelektualizowaną oraz – dla kontrastu – do bólu afektywną. Przepracowywał fotograficznie tematy cielesności, codzienności, dziedzictwa modernizmu, ale także mechanizmów poznawczych i sposobów konstruowania znaczenia w obrazie.

Artur Reszko

białostoczanin, pracuje jako staff fotoreporter w Polskiej Agencji Prasowej. Kurator i producent wystaw. Prowadził i współtworzył Galerię 113, realizował wystawy w Galerii Arsenał w Białymstoku. Absolwent Wydziału Pedagogiki i Psychologii Uniwersytetu w Białymstoku oraz Instytutu Twórczej Fotografii Uniwersytetu Śląskiego w Opawie w Republice Czeskiej. Na co dzień zajmuje się fotografią reportażową i informacyjną, realizuje też projekty dokumentalne.

BOK Białostocki
Ośrodek
Kultury
MIEJSKA INSTYTUCJA KULTURY

CENTRUM DRUKU
FUTURA.PL